

ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲ ਗਏ; ਅਰ ਜਿਸੁ ਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਭੀਮੀਂ ਗੱਭੇ ਖੜੀ ਰਹੀ। ਤਾਂ ਜਿਸੁ ਨੈ ਸਿੱਧੇ ਹੋਕੇ, ਅਰ ਉਸ ਭੀਮੀਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਕੇ, ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਇਸਤੀ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਫਰਿਆਦੀ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਕਿਆ ਕਿਸੇ ਨੈ ਤੇਰੇ ਪੁਰ ਸਜਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ? ਉਹ ਬੋਲੀ, ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਕਿਨੇ ਨਹੀਂ। ਅਰ ਜਿਸੁ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ; ਜਾਹ, ਅਰ ਫੇਰ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੀਂ।—

ਉਪਰੰਦ ਜਿਸੁ ਨੈ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕਿ ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਲ ਮੈਂ ਹਾਂ; ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਅਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਚੱਲੇ-ਗਾ, ਸਗੋਂ ਜੀਉਲ ਦਾ ਚਾਨਲ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰ ਆਪ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਤੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ। ਜਿਸੁ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਆਖਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰ ਆਪ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭੀ ਮੇਰੀ ਸਾਖੀ ਸੱਚ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਰੀਰ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੱਚਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਦੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਖੀ ਮੰਨਲ ਜੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਜੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਅਰ ਇੱਕ ਪਿਤਾ, ਜਿਸ ਨੈ ਮੈ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਜਿਸੁ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਮੈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਰ ਨਾ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ

੧੦

੧੧

੧੨

੧੩

੧੪

੧੫

੧੬

੧੭

੧੮

੧੯

- ੨੦ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਬੀ ਜਾਲਦੇ। ਜਿਸੁ ਨੈ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਿਖਾਲਦੇ
 ਹੋਏ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਭੰਡਾਰ ਵਿਖੇ ਆਖੀਆਂ; ਅਰ ਕਿਸੇ ਨੈ ਡਿਸ
 ਨੂੰ ਨਾ ਪਕੜਿਆ; ਕਿੰਉਕਿ ਡਿਸ ਦਾ ਸਮਾ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇ-
 ਆ ਸਾ।
- ੨੧ ਉਪਰੰਦ ਜਿਸੁ ਨੈ ਫੇਰ ਡਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਡਾ ਚਲਿਆ
 ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭਾਲੋਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਲੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ
 ੨੨ ਮਰੇਗੇ; ਜਿੱਥੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਉਪ-
 ਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਆ ਉਹ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸਿੱਟੇਗਾ?
 ਕਿੰਉਕਿ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ
 ੨੩ ਆ ਸਕਦੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੈ ਡਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਹੇਠ ਤੇ ਹੋ, ਮੈਂ
 ਉੱਪਰੋਂ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗਤ ਤੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਜਗਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।
- ੨੪ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਲੇ ਪਾਪਾਂ
 ਵਿੱਚ ਮਰੇਗੇ; ਕਿੰਉਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਪਤੀਜੋ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ, ਤਾਂ
 ੨੫ ਤੁਸੀਂ ਆਪਲੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇਗੇ। ਉਪਰੰਦ ਡਿਨਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ
 ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਕੌਲ ਹੈਂ? ਅਤੇ ਜਿਸੁ ਨੈ ਡਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਹੇ
 ੨੬ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸਾ। ਮੇਰੇ ਕੌਲ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾ-
 ਬਤ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਜੇ ਕਹਾਂ, ਅਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂ; ਪਰ ਮੇਰਾ
 ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਓਹ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਤੇ ਸੁਣੀਆਂ
 ੨੭ ਹਨ, ਸੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਓਹ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਜੋ ਉਹ ਉਨਾਂ
 ੨੮ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਆਖਦਾ ਸਾ। ਉਪਰੰਦ ਜਿਸੁ ਨੈ ਉਨਾਂ
 ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੋਗੇ, ਤਾਂ ਜਾਲੇ-
 ਗੇ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਹੇ ਹਾਂ; ਅਰ ਮੈਂ ਆਪ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਪਰ ਜਿਹਾ
 ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਲਿਆ ਹੈ, ਡਿਹਾ ਹੀ ਮੈਂ ਏਹ ਗੱਲਾਂ
 ੨੯ ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਅਰ ਮੇਰਾ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਹੈ; ਪਿਤਾ ਨੈ

ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ; ਕਿੰਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਦਾ ਐਸੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥

ਜਾਂ ਉਹ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਆਖਦਾ ਸਾ, ਤਾਂ ਬਥੇਰੇ ਉਸ ਪੁਰ ਪਤੀ-
ਜੇ। ਜੋ ਜਿਸੁ ਨੈ ਉਨਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਤਿਸ ਪੁਰ ਪਤੀਜੇ ਸੇ,
ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਪੁਰ ਕਾਇਮ ਰਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ
ਮੇਰੇ ਸਿੱਖ ਹੋ; ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਲੇਗੇ; ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ
ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਨਿਰਬੰਧ ਕਰੇਗੀ। ਬਾਜ਼ਿਆਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ,
ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਬਿਰਹਾਮ ਦੇ ਬੰਸ ਹਾਂਗੇ, ਅਰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੁਲਾ-
ਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਤੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬੰਧ
ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ? ਜਿਸੁ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ
ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਪਾਪ
ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਹੈ। ਅਰ ਗੁਲਾਮ ਸਦੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ;
ਪੁੜ ਸਦੋਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਪੁੜ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਨਿਰਬੰਧ
ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਠੀਕ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਜਾਲਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ
ਤੁਸੀਂ ਅਬਿਰਹਾਮ ਦੇ ਬੰਸ ਹੋ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਘਾਤ ਦੇ ਮਗਰ
ਹੋ; ਕਿੰਉਂਕਿ ਤੁਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ
ਆਪਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੇਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਫੇਰ
ਤੁਸੀਂ ਭੋ, ਜੋ ਆਪਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੇ ਕਰਦੇ ਹੋ।
ਤਿਨਾਂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਅਬਿਰ-
ਹਾਮ ਹੈ। ਜਿਸੁ ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਬਿਰਹਾਮ
ਦੇ ਬੰਸ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਅਬਿਰਹਾਮ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਹੁਲ ਤੁਸੀਂ ਮੈ
ਨੂੰ, ਜੋ ਐਸਾ ਮਨੁੱਖ ਹਾਂ, ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇ
ਸੁਲੀ, ਸੇ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਆਖੀ ਹੈ, ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੰਦੇ ਹੋ; ਇਹ
ਅਬਿਰਹਾਮ ਨੈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਲੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੰਮ
ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਪਰੰਤ ਉਨਾਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਅਸੀਂ ਹਰਾਮ

੩੦

੩੧

੩੨

੩੩

੩੪

੩੫

੩੬

੩੭

੩੮

੩੯

੪੦

੪੧

੪੨ ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ; ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਪਿਤਾ, ਪਰਮੇਸੁਰ, ਹੈ। ਉਪ-
 ਰੰਦ ਜਿਸੁ ਨੈ ਡਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੁਸਾਡਾ ਪਿਤਾ ਹੁੰ-
 ਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਮੈਂ ਪਰਮੇ-
 ਸੁਰ ਤੇ ਨਿਕਲਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਤੇ ਆਪ
 ੪੩ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੈ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ
 ਬੋਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ? ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ, ਜੇ ਮੇਰਾ ਬਚਨ
 ੪੪ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਸਤਾਨ ਤੇ ਹੋ, ਅਰ
 ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਚਾਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੰਦੇ ਹੋ।
 ਉਹ ਤਾਂ ਮੁੰਢੇ ਲਾਕੇ ਮਨੁੱਖ ਘਾਤਕ ਸਾ; ਅਰ ਸਚਿਆਈ ਵਿੱਚ
 ਕਾਇਮ ਨਾ ਰਿਹਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਸ ਵਿੱਚ ਸਚਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।
 ਜਦ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਿਆਂ ਤੇ ਬੋਲਦਾ
 ੪੫ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਝੂਠਾ ਹੈ, ਅਰ ਝੂਠ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ
 ਕਾਰਨ ਜੇ ਮੈਂ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਨਹੀਂ ਪਤੀਜਦੇ।
 ੪੬ ਕੌਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਗੁਨਾਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਜੇ
 ਮੈਂ ਸੱਤ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਤੀਜਦੇ?
 ੪੭ ਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ;
 ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ।
 ੪੮ ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦੇਕੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਆ ਅਸੀਂ
 ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਮਰੀ ਹੈਂ, ਅਰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਹੈ?
 ੪੯ ਜਿਸੁ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
 ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਿਆਦਰ
 ੫੦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਭਾਲਦਾ; ਇੱਕ
 ੫੧ ਹੈ, ਜੇ ਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਅਰ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਸੱਚ
 ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੌਤ
 ੫੨ ਸਦਾ ਲਗ ਨਾ ਦੇਖੇਗਾ। ਉਪਰੰਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਆ-

ਖਿਆ, ਹੁਲ ਅਸੀਂ ਜਾਲ ਗਏ, ਜੇ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਭੂਤ ਹੈ। ਅਥਿਰ-
 ਹਮ ਮਰ ਗਿਆ, ਨਾਲੇ ਪਿਕੰਬਰ ਲੋਕ ਬੀ; ਅਰ ਤੂੰ ਆਖਦਾ
 ਹੈਂ, ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਦ
 ਸਦਾ ਲਗ ਨਾ ਚੱਖੇਗਾ। ਕਿਆ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਪਿਤਾ ਅਥਿਰਹਮ
 ਤੇ, ਜੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਡਾ ਹੈ? ਪਿਕੰਬਰ ਲੋਕ ਬੀ ਮਰ ਗਏ। ਤੂੰ
 ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਠਗਾਉਂਦਾ ਹੈਂ? ਜਿਸੁ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਆਪ-
 ਨੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ
 ਜੇ ਮੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸੇ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁ-
 ਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੈ। ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
 ਜਾਲਿਆ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਲਦਾ ਹਾਂ, ਅਰ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂ, ਕਿ
 ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਲਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਂਗੂੰ ਝੂਠਾ ਠਹਿਰਾਂਗਾ;
 ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਲਦਾ ਹਾਂ, ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।
 ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਅਥਿਰਹਮ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਲੋਚਦਾ ਸਾ;
 ਅਰ ਉਸ ਨੈ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਸਿੰਨ ਹੋਇਆ। ਉਪਰੰਦ
 ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਤਾ ਅਜੇ ਪੰਜਾ-
 ਹਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਤੈਂ ਅਥਿਰਹਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ? ਜਿਸੁ
 ਨੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ
 ਅਥਿਰਹਮ ਦੇ ਹੋਲ ਤੇ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਹਾਂ। ਉਪਰੰਦ ਉਨਾਂ ਨੈ ਉਸ
 ਦੇ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਚੱਕੇ; ਪਰ ਜਿਸੁ ਨੈ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਲੁਕਾ-
 ਇਆ; ਅਰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਦੋਂ ਹੋਕੇ, ਮੰਦਰ ਤੇ ਨਿੱਕਲਿਆ,
 ਅਰ ਐਮੇਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ॥—

ਅਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਸ ਨੈ ਇੱਕ ਮਨੱਖ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਜਮਾਂਦਰੂ
 ਅਨਾ ਸਾ। ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੇ ਹੇ
 ਰੱਬੀ, ਕਿਸ ਨੈ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨੈ, ਜਾ ਇਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ,
 ਜੇ ਇਹ ਅਨਾ ਜੰਮਿਆ ਹੈ? ਜਿਸੁ ਨੈ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੇ ਨਾ ਤਾ

੫੨

੫੪

੫੫

੫੬

੫੭

੫੮

੫੯

੬੦

੬੧

੬੨

੬੩

ਇਸ ਨੈ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਨਾ ਤਿਸ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੈ; ਪਰ ਇਹ ਇਸ
 ਲਈ ਰੋਇਆ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੰਮ ਤਿਸ ਵਿਚੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਲ।
 ੪ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੰਮ
 ਕਰਾਂ; ਰਾਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰ ਕੋਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ
 ੫ ਸਕਦਾ। ਜਦ ਲਗ ਮੈਂ ਜਗਤ ਵਿਚੋਂ ਹਾਂ, ਜਗਤ ਦਾ ਚਾਨਲ ਹਾਂ।
 ੬ ਉਸ ਨੈ ਏਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਕੇ, ਧਰਤੀ ਪੁਰ ਬੁੱਕਿਆ; ਅਰ ਬੁੱਕ ਨਾਲ
 ਮਿੱਟੀ ਗਿੱਲੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿੱਟੀ ਉਸ ਅਨੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀ-
 ੭ ਆਂ ਪੁਰ ਮਲੀ; ਅਰ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਾਹ, ਅਰ ਸਿਲੇਆਮ
 ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚੋਂ, (ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਭੇਜਿਆ ਰੋਇਆ ਹੈ,) ਪੈ
 ਸਿੱਟ। ਉਪਰੰਦ ਉਸ ਨੈ ਜਾਕੇ ਪੋਤੀਆਂ, ਅਰ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਕੇ
 ੮ ਚਲਾ ਆਇਆ। ਫੇਰ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੈ, ਅਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੈ
 ਅੱਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸਾ ਜੋ ਅਨਾ ਹੈ, ਕਿਹਾ, ਕਿਆ ਇਹ
 ੯ ਉਹੋ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਬੈਠਾ ਭੀਖ ਮੰਗਦਾ ਸਾ? ਬਾਜਿਆਂ ਨੈ ਆਖਿ-
 ਆ, ਇਹ ਉਹੋ ਹੈ; ਹੋਰਨਾਂ ਨੈ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਸ ਵਰਗਾ ਹੈ;
 ੧੦ ਤਿਸ ਨੈ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਉਹੋ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ,
 ੧੧ ਕਿ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਖੁਲ ਗਈਆਂ? ਉਸ ਨੈ ਉੱਤਰ
 ਦੇਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਿਸੁ ਨਾਮੇ ਨੈ ਮਿੱਟੀ ਗਿੱਲੀ ਕਰਕੇ
 ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁਰ ਮਲੀ; ਅਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਸਿਲੇਆਮ
 ਦੇ ਕੁੰਡ ਵਿਚੋਂ ਜਾਕੇ ਪੈ ਸਿੱਟ; ਸੋ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਪੋਤੀਆਂ, ਅਰ ਸੁਜਾਖਾ
 ੧੨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਪਰੰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?
 ੧੩ ਉਹ ਨੈ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਲੇਕ ਉਸ ਮਨੁੱਖ
 ੧੪ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਿਰਥਮੇ ਅਨਾ ਸਾ, ਫਰੀਸੀਆਂ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ। ਅਰ
 ਜਿਸ ਦਿਨ ਜਿਸੁ ਨੈ ਮਿੱਟੀ ਗਿੱਲੀ ਕਰਕੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੁਜਾਖਾ ਕੀਤਾ
 ੧੫ ਸਾ, ਸੋ ਸਬਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੈ ਬੀ ਉਸ
 ਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿ ਤੂੰ ਕਿੱਕਰ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ? ਤਾਂ ਉਸ ਨੈ